

DUHOVNI DAROVI

„I razgnjevi se zmaj na ženu te ode zaratiti s ostatkom njezina sjemena; s onima koji čuvaju Božje zapovijedi i imaju svjedočanstvo Isusa Krista.“ Otk. 12:17.

VUKA, HRVATSKA, 24. SVIBANJ, 2026.

URIAH SMITH

PRIGOVORI NA VIZIJE ELLEN G. WHITE 8. DIO

PRIGOVOR 23. — DRVO ŽIVOTA

„Njeno viđenje drveta života je mnogo maštovitije nego istinito.“ Zaista! Naša mašta je da sudimo da li su ove stvari istinite! Zašto prigovarač ne kaže istu stvar za Jezekiljevu viziju o živim stvorenjima, i živim točkovima; Zaharijinu viziju o kamenu sa sedam očiju, i letećem svitku; Jovanovo viđenje četiri zveri, grada od zlata providnog poput stakla! Itd., itd.. On pita da li je ideja o zlatnom drvetu sveukupno razumna. Zašto ne pita da li je sveukupno razumno govoriti o zlatu da je providno poput stakla, kao što Jovan govori? Ko je ikada video bilo kakvo providno zlato? U pogledu toga da je tamo samo jedno drvo, sa deblom na svakoj strani reke, imamo najupadljiviju ilustraciju kako ovo može biti, u banjan drvetu iz Indije, čije grane puštaju koren i postaju nova debla koja šalju druge grane, dok drvo ne dođe do toga da bude podržano stotinama debla, pokrivajući, verovatno, jutra zemlje, a ipak su sva debla povezana zajedno u široko rasprostranjen vrh, i formiraju samo jedno drvo. Vidite Vebsterov Rečnik, i Američku Enciklopediju.

PRIGOVOR 24. — ZATAŠKANO

„Mnoge stvari u njenim starijim vizijama su sada zataškane, nema sumnje zbog njihovog izgleda fanatizma i bujne mašte.“ Da, „nema sumnje“! U vezi sa optužbom zataškavanja govorićemo u pravo vreme. Želimo samo da čitalac primeti ovde da se ovi primeri navode kao jaki detalji protiv vizija, i da zapazi kako se tumače u jedno i usamljeno „nema sumnje“ od prigovarača — veoma ubedljivo, nesumnjivo, u njegovom sopstvenom umu.

PRIGOVOR 25. — GOVORENJE PROTIV VIZIJA

„Ona je učila“, dalje se navodi, „u zataškoj viziji, da je govoriti protiv njenih vizija zgrešiti protiv Svetog Duha“.

Ova izjava je pogrešno predstavljajući; jer se ovo odnosi samo na određenu grupu osoba, pod određenim okolnostima.

PRIGOVOR 26. — IGNORISANJE LIČNOG RASUĐIVANJA

Ono što prigovarač kaže o njihovom ignorisanju prava na lično rasuđivanje, ispravljanju zabludelih i ujedinjavanju Božjeg naroda, sve je pobijeno Ef. iv, 1-13, osim ako ne može pokazati iz drugog nesumnjivog dokaza da vizije nisu među sredstvima tamo navedenim kao postavljenim u crkvi da nas dovedu u jedinstvo vere.

PRIGOVOR 27. — NE GOVORE UGODNE STVARI

Ama šta neće protivnik ugrabiti kao prigovor za vizije? Obično se smatra karakteristikom lažnih proroka da prorokuju mir, i govore ugodne stvari; i Biblija tako predstavlja. Međutim gle! vizijama se protivi kao lažnim zato što ne rade ovu samu stvar. One se protive grehu, razotkrivaju zlo, upozoravaju crkvu o njegovim opasnostima, ukazuju na njegove zablude i otkrivaju njegove nedostatke. Onda, kaže prigovarač, ovaj narod nije Božji narod, inače ne bi bio kriv što je u takvom stanju da bi zaslužio ove ukore; ali vizije kažu da je Božji narod; zato su vizije lažne. Prema ovom prigovoru nijedan narod ne može biti Božji narod koji je kriv za neku bilo kakvu zabludu; jer ako jeste Božji narod, onda nikada ne sme biti ukoren za to; i štaviše, nikada ne sme da se ispravi i zadobije Božju naklonost, i bude spašen na kraju; jer Božji narod uvek mora biti savršen; i ako je ikada u stanju da zasluži ukor, on nije njegov narod! Teško je da se sretne više zaglupljujući i nebiblijski proces razmišljanja, od onog što je uključen u ovom prigovoru. On uklanja Bibliju, i svaki Hrišćanski narod koji je ikada živeo. Sveukupno je previše zahtevati to da se traži od nas da se odrekemo vizija zbog takvih razloga kao što je ovaj.

PRIGOVOR 28. — STVARI U AJOVI

Priroda prigovora prema vizijama značajno zavisi od lokaliteta sa kog dolaze. Gde god su nepravde bile razotkrivene ili zablude ukorene, kada

protivljenje izbije, ove stvari će sigurno da iskrnsu u prvi plan među prigovorima. Postojalo je, nažalost nekih fanatičnih pokreta u Ajovi u vezi sa nedavnim ratom; i dešava se tako da su oni koji sada (1866) počinju u toj oblasti u protivljenju vizijama, oni koji su bili prvenstveno uključeni u te pokrete. Bili su ukoreni vizijom; i verovatno se ne treba čuditi, da se, pošto i dalje pate pod sramotnim neuspehom svojih fanatičnih intriga, trebaju osećati osetljivim po ovoj pojedinosti. Nikada nismo poznavali osobu koja se jednom posvetila vizijama, da ustane u protivljenju njima, dok njeno drago sopstveno ja nije bilo na neki način, ili direktno ili indirektno, dirnuto njihovim svjedočanstvom. I ovde otkrivamo, verovatno glavni, bar ne vrlo udaljen, razlog sadašnjeg protivljenja vizijama u toj Državi. Nesumnjivo bi bilo veliko zadovoljstvo za one na koje se odnose da budu u stanju da dokažu da su drugi na drugim mestima bili jednako fanatični, a nisu bili ukoreni, i da su vizije tako bile bar nedosledne, ili pristrasne u svom svjedočanstvu. Ovo oni pokušavaju sa puno duha; ali činjenice su žalosno protiv njih. Okolnosti mogu biti ukratko sažete kao ove: U Ajovi, pod pritiskom ponovljenih pozivanja muškaraca od vlade, određene osobe su se žalile zakonodavstvu te Države da donese zakon koji isključuje Adventiste Sedmog dana od vojne dužnosti. Kao što je bilo ko mogao predvideti, potpuno su propali u svom cilju; i kakvu vrstu ozloglašenosti su dobili izvršavanjem. Svako ko je hteo da izbegne vojnu dužnost u to vreme je gledan sa sumnjom; ali ovde je bila grupa koja ne samo da je želela da izbegne vojnu dužnost, već je i tražila da posebni zakoni mogu biti objavljeni u njihovu korist, kako bi mogli to da urade. Ako bi vlasti mogle izvršiti poseban pritisak nad bilo kojom grupom da ga podnese, to bi sigurno bilo nad takvima.

Sa druge strane, Komitet Generalne Konferencije, na koji su sva braća gledala da uradi nešto u njihovu korist, poslao je molbu vladi, i odneo ju je u štab gde sve takve molbe pripadaju, — zbog čega? Da zakon bude posebno *donet* u njihovu korist? Ne; već u korist zakona *koji već postoji*. Zakon koji je oslobađao neborce je već bio na snazi; i ako bismo se mogli pokazati da smo takvi kakvi su bili predviđeni u njegovoj odredbi, zakon je

bio dužan da nas zaštiti. Ovo je komitet preduzeo da uradi, i uspeo je uraditi. Jedan je bio razuman projekat, obavljen na ispravan način, i na kraju uspešan. Drugi je bio grčevit iracionalan napor, obavljen u duhu fanatizma, tako je i jedan od njegovih glavnih podstrekača jednom priznao, i na kraju potpuni neuspeh. Ovo je razlika između dva napora. Ipak sada ovi razočarani pretendenti za vojnu naklonost, imaju drskost da istupe i izjave da ako je njihov pokret bio fanatizam, delovanje komiteta je bilo „pojačan fanatizam“! Ostavljamo čitaocu da prosudi kojoj strani pojačanje pripada.

Međutim ovo nije najgora osobina njihovog tretiranja postupanja komiteta u ovoj stvari. Delovanje komiteta je uključivalo trošak u pribavljanju svedočanstva, zapošljavanju savetnika, u putovanjima, itd, itd, u poređenju sa kojim je trošak papira i štampanja dokumenata koje su izdali, jedva trebao da bude uzet u obzir; ipak ovi mrmljači su izneli da je cena ovih dokumenata bila preterana, zato što je nekoliko stranica od šesnaest bilo prazno, kao da je puko štampanje bilo glavna stvar! A kada su naredni koraci preduzeti, uključujući još veći trošak, i neophodni dokumenti su tada izdati da omoguće našoj braći da iskoriste zakon o izuzeću, opet su se žalili da je dodatnih pedeset centi bilo dodato na cenu ovih dokumenata kada su poslali iz Države Mičigen. Sada je bilo potpuno objašnjeno u novinama, u vreme kada su ovi dokumenti objavljeni, vidi PREGLED, Tom xxv, Br. 16, da oni koji su trebali biti korišćeni van Države, moraju biti odneti okružnom službeniku, trinaest milja, da prime njegov sertifikat, korak koji nije morao biti preduzet sa onima korišćenim unutar Države; i ako bilo ko misli da je pedeset centi za svaki bila preterana cena da se pokriju vreme i trošak putovanja, cena sertifikata, i neophodnog pečata, najgora želja koju imamo za njih je, da su bili primorani da plate račun od prihoda. Međutim oni pažljivo zadržavaju sve ove činjenice, i nastoje da apeluju na predrasudu čitaoca, predstavljanjem da su iskorišćeni oni koji žive izvan Države.

A onda, uranjajući u još veću dubinu pokvarenosti, dodali su: „Pošto niko nije u opasnosti da bude regrutovan, ove knjige su se mogle imati za jedan dolar. Nečije potrebe su morale biti iskorišćene.“ Prilika da knjige budu ponuđene za jedan dolar nakon završetka rata objašnjena je sledećom rezolucijom, koja je usvojena, neka bude zapamćeno, na zasedanju Generalne Konferencije iz 1865.

Budući da je, Generalna Konferencija bila pod nužnošću da napravi značajan trošak u pripremanju i pribavljanju dokumenata, da omogući određenoj našoj braći da se koriste zakonom u korist neboraca, čiji trošak je tek bio samo delimično pokriven od korišćenja navedenih dokaza i dokumenata, prema tome je,

Rešeno, Da ova Konferencija ovim zahteva od svih onih za čiju ličnu korist je naveden trošak napravljen, tj., onih koji su

bili obavezni za regrutaciju — i svih drugih koji su tako naklonjeni, da doprinesu jednim dolarom svako radi svrhe pokrivanja istog troška, i da svaki od navedenih darodavaca ima pravo na kopiju navedenih dokumenata.

Ovo postupanje govori za sebe. Namerno je bilo urađeno na otvorenom zasedanju najvišeg poznatog tela među Adventistima Sedmog dana; i štaviše, te same osobe koje sada bacaju svoje niske nagoveštaje protiv toga, bile su prisutne i glasale su za to! Zašto nisu zadržali svoje glasove, i izložili svoje protivljenje tamo pred Konferencijom? Međutim nakon što su svojim glasovima priznali da trošak dela nije bio pokriven, i da treba biti nadoknađen na način na koji je rezolucija ukazala, kako se sada mogu okrenuti i protiviti postupanju komiteta? Takvo licemerstvo je previše providno da treba razotkrivanje.

Oni su se dalje žalili da tokom rata ništa nije bilo pokazano o dužnosti braće u pogledu regrutacije, već je vizija data koja pokazuje dužinu do koje žene treba da nose svoje haljine. U ovom su oni naveli potpunu neistinu; jer ono što je bilo objavljeno o haljini je bio samo članak od sestre Vajt u Kako Živeti, Br. 6, strana 63. On ne tvrdi da je vizija. To je rečenica koju su sami dodali. Sada nije li sestra Vajt mogla napisati članak tokom pobune o bilo kojoj drugoj temi osim o ratu, bez da bude kritikovana za to? Netačna iznošenja kao ovo mogu neko vreme imati neki uticaj; ali sigurno moraju na kraju katastrofalno pasti na glave svojih autora.